

ב"ה, גליון מ טבת תשכ"ח וועד העולמי לזכות את הרבים

כל אחד יקבל על עצמו להחזיר בתשובה לכל הפחות מאה אנשים,
על ידי שיורה לו הדרך האמת ולהוציאו מקליפות הערב רב נזכה להגאולה שלימה בב"א
ירושלים עיה"ק תובב"א

ארגון מיוחד שהוא מדריך ומורה דרך למזכי הרבים להרבות כבוד שמים

ד

במצות שמירת שבת תלויים כל הברכות הפרנסה העשירות והבריאות. וכה הם דברי החינוך באיגרתו:

ומה מאד עגמה נפשי כהיום שנחרבו מאד מחללי שבת קודש, וכל מה שיתרבו מחלליה יתרבו היסורים בעולם,
והמחסור גבר בארץ מאד מאד, הן לבעלי מלאכות והן לבעלי המסחר, ובכל יום ויום פוחתין אנו והולכים, וסבת הדבר
היא מפני שמקור כל הברכות הוא שבת קודש, שנא' בו ויברך א' את יום השביעי, וכשאנו פוגמים בש"ק מסתלקת
הברכה וכן כתוב מפורש, ראו כי ד' נתן לכם השבת, על כן הוא נותן לכם ביום הששי לחם יומים, והכונה שראו
בעיניהם שבזכות השבת נתרבה ההשפעה, על כן אחי ורעי כל אחד ואחד צריך ליזהר א"ע בקדושת השבת כהלכה,
ובזכות זה יתברך מד' בכל הטוב, וישלח השי"ת הצלחה מרובה בכל מעשי ידיו ויהי לו לטוב בזה ובב"א.

ה

פועלינו לדוגמא למען שמירת שבת שכל יהיה עוון הנורא של חילול שבת ועונשם הנוראים הנגרמים לכל עם
ישראל בגשמיות וברוחניות, הוא התוכחה וההתראה אל כל יהודי ויהודי באשר הוא, שבאם חס ושלום לא נקיים מצות
תוכחה בזה יש חלק לכל איש מישראל בעוון חילול השבת של כל יהודי ויהודי. ונענשים בעוונם כמבואר (באיגרת
החינוך).

ו

השאלה נשאלת איך נוכל לקיים התוכחה בזה במציאות, באם נצטרך לצאת בעצמינו אל כל אחד ואחד באופן אישי
לא נוכל לצאת ידי חובתינו בזה, כי לא שייך מציאות כזה בשום אופן שבעולם מפני שנצטרך לגייס מיליוני יהודים
לזה. לזאת שתנו עצה בנפשינו באופן מועיל דהיינו שנדפיס ספרים על קדושת השבת ונשלח על ידי הדואר שבכך נוכל

להגיע לכל יהודי ויהודי, ועל ידי פעולה זו שהיא פעולה אחת בבת אחת עשינו וקיימנו בעצמינו את חובותינו המוטל עלינו שלא ניתפס ואל נלכד חס ושלום בעוונם. וכמשל שכתב הבעל מנחת שבת בהקדמותו וז"ל:

וכעת אשא משלי ואומר משל למלך אחד קטן אשר הוכרח לצאת למלחמה נגד אויביו שאר מלכים אשר המה גדולים וגיבורי כח ואנשי חיל עד מאוד וירא לנפשו בזוכרו נגד מי שצריך להלחם. מה עשה שלח אחר בעלי מלאכה עושים כלי קרב ושכרם להכין לו כלי קרב הרבה וטובים ללחום בהם יען שצריך לצאת למלחמה כבידה, והנה הבעלי מלאכות הנ"ל השתדלו והתחכמו במלאכתם ועשו עבורו הרבה כלי קרב וטובים, היינו למשל, מין הנקרא רימאטיס אשר בכל אחת מהם יוכל להרוג בה למשל מאה אנשים בירייה אחת, והוטב הדבר מאוד בעיני המלך, ואח"כ שמע המלך הנ"ל אשר במדינת ענגלאנד יש בנמצא בעלי מלאכות היותר חכמים והיותר גדולים מבעלי מלאכות הראשונים בענין עשיית כלי קרב, ושלח גם אחריהם והבטיח להם הון רב כמה שירצו לעשות לו כלי קרב הטובים ביותר. והנה כאשר הבעלי מלאכות מהענגיל לאנד ראו את הכלי קרב של הבעלי מלאכות הקודמים להם אמרו להמלך הנה אמת הוא שהכלי קרב הם טובים וחזקים מאוד, אך שיש בהם חסרון אחד והוא, שכל כלי קרב מהם היא כבידה מאוד וירייתה היא בכבדות וצריכים הרבה אנשים לעבוד עמה בעת ירייתה ובכח הרבה באופן שעל ידי ירייתה פעם אחת נעשו כל האנשים היורים בה עייפים ויגיעי כח עד שצריכים לחפש אנשים אחרים ליירות בה בפעם השנית, כי האנשים אשר ירו בה בפעם ראשונה צריכים לנוח זמן הרבה עד שינוחו מעייפותם ויגיעתם אשר הגיעם מירייה ראשונה, ואתה מלך קטן ואנשי חיל שבמדינתך מעט ומה תעשה כשתתמהמה המלחמה וכל אנשיך ייעפו וייגעו ולא יהיו לך כמה ללחום, כי אין לך לדמות להמלכים הנלחמים נגדך יען שהמה יש להם אנשי חיל הרבה וכשאלו ייעפו וייגעו יש להם תיכף הרבה אחרים להעמיד במקומם ולכן די להם להלחם גם בלי קרב כאלו משא"כ אתה.

אך עצתינו אמונה ונכונה לטובתך הנה כפי שזה מקרוב אשר אנחנו חידשנו בחכמתינו מין כלי קרב חדש והוא בכמותו ואיכותו קטן וקל אשר כל אדם אפילו חלש כח יכול להחזיקו ביד אחת ולירות בו בקלות בלי שום עמל ויגיעה, ועוד זאת שנמצא בתוכו מין חץ כזה אשר לאחר יציאתו מהכלי קרב הוא נתחלק לאלף חצים קטנים אשר כל חץ קטן יוכל להרוג ולאבד איש חיל אחד ואם תעשה כלי קרב כזה יוכל להיות שתוכל את אויביך הקמים נגדך, וישמע המלך לעצתם ושכרם לעשות לו כלי קרב כנ"ל, וכאשר אמרו לו כן היה שכבש בהם כל המלחמה בנקל ובלי שום עמל ויגיעה ונעשה אח"כ מלך גדול.

והנה הנמשל מובן רק בהקדם מה שראיתי בע"ש הנדפס בסידורים בשם ספר דרך חכמה ואי"ה יובא גם כן בפנים במנחת שבת (סימן ע"ב סעי' א' ס"ק ג'). וז"ל:

המשחיתים אשר השרה עליו [והאדם ע"י עבירות שלו] וכו' לא יגורשו מעליו עד יקיים מצוות באותם אברים שחטא בהם ואותם המלאכים [שנבראו מהמצות] יגרשו את כח הטומאה מעליו וזה אי אפשר [מפני כמה עיכובים ומניעות] אלא על ידי שמירת שבת כהלכתו [שהיא שקולה כנגד כל המצוות] וכו' עכ"ל. ועיין עוד בפנים במנחת שבת (סימן הנ"ל ס"ק ד') מה שהבאתי שם באריכות בשם ספר הזכירות ובשם ספר ערבי נחל, והיוצא משם אשר אין לנו שום עצה נכונה לגרש כל המשחיתים אשר נבראו מחטאינו ועונותינו ופשעינו אלא ע"י שמירת שבת, ואפילו אם נתענה אלף תעניות לא יועילו מה ששמירת שבת אחד מועיל, וכאשר יבואר אי"ה במנ"ש (סימן הנ"ל ס"ק כ"ג) בשם המדרש תנחומא דכבוד שבת עדיף מאלף תעניות עיי"ש.

ובזה יובן הנמשל הנ"ל כי רובא דרובא בני אדם הם דומים במעשיהם הטובים למלך קטן וחלש כח ואין לו אנשי חיל הרבה רק מתי מעט, כי מי יודע אם זכיותו מרובים מעונותיו. והמשחיתים אשר נבראו מהעונות - של האדם המה נמשלים למלכים אדירים וגיבורי כח ושיש להם אנשי חיל עם רב והמה מצפים ומייחלים תמיד להזיק את האדם הלזה אשר מעונותיו נבראו כמבואר בסה"ק, ואם ירצה אדם לגרשם ע"י זכיותו ומעשיו הטובים ותעניותיו המועטים

הנמשלים לכלי קרב הכבידים הנ"ל אפילו אם ירצה להצדיק מעשיו כל ימים שלו לא יספיקו לו לגרש אפילו מעט מהן, וכאשר כתב בערבי נחל הנ"ל אשר הבאתיו במנ"ש סימן ע"ב הנ"ל סוס"ק ד'.

ולכן אין לנו עצה נכונה רק שמירת שבת כהלכתו שהוא נמשל לכלי קרב הקל הנ"ל, אשר הורג אלף אנשי חיל בירייה אחת בלי שום עמל ויגיעה, וכמאמרם ז"ל, כל השומר שבת כהלכתו מוחלין לו על כל עונותיו, וגם אמרו ז"ל שאלמלא שמרו ישראל שתי שבתות מיד נגאלין. וגאולה הוא שם הכולל ברו"ג וכאשר הביא כמה פעמים בספר הקדוש בעל תולדות יעקב יוסף בשם התנא האלקי הבעש"ט זצוקלה"ה על פסוק קרבה אל נפשי גאלה עיי"ש.

והנה אחי ורעי בואו וראו שכשמגיע יום הקדוש יומא דכיפוריא כל בני ישראל אפילו הפחותים הם חלים ורועדים מאימת היום ומקיימים כל העינויים כדן תורה, ואפילו מנידנוד דנידנוד חילול יוה"כ המה חלים ורועדים, ולמה שכשמגיע שבת קודש רובא רובא אין נפנים אליו לירא מפניו כראוי לו ואפילו לומדי תורה ויראים. והלא כל עיקר חרדת יוה"כ הוא משום דהוא יום מחילה וסליחה וכפרה אשר עליו נאמר כי ביום הזה יכפר עליכם וכו'. וא"כ הלא יש לנו ב"ה יותר מחמשים ימי הכיפורים בשנה דהיינו כל השבתות [וכעין שכתב הט"ז בהלכות פסח סימן ת"נ ס"ק ו' וז"ל: והלא יש לנו יותר מחמשים פסחים בשנה עיי"ש אף אנו נאמר כן], והמעין בט"ז (סימן רמ"ב) ריש הלכות שבת משמע שם מבואר בהדיא דשמירת שבת הוא מכפר יותר מיום הכיפורים דכתב שם דאם עושה תשובה וגם שומר שבת כהלכתו אפילו עבר על כריתות ומיתות ב"ד מ"מ מהני לו שמירת שבת שיהיו נמחל לו לגמרי, ואין צריך להמתין על יסורין או מיתה שיהיו ממרקין עיי"ש היטב. אבל יוה"כ בצירוף תשובה אין מהני שיהיה נמחל לו לגמרי אפילו על כריתות ומיתות ב"ד, רק יסורין הבאין עליו גומרין לו הכפרה על כריתות ומיתות ב"ד. וכמבואר ברמב"ם הלכות תשובה פ"א הלכה ד' עיי"ש.

וא"כ הלא ב"ה יש לכל בר ישראל ביכולת שירוויח בכל שבת מחילה וסליחה וכפרה בניקל וכלי שום עינוי. רק במה שישמור את השבת כהלכתו וא"כ היש פתי כזה אשר לא ירצה לסור הנה לחזור על דיני שבת כדי שידע כמה ליזהר ולדקדק בו, עכ"ל.

הנמשל בזה לענינינו הוא, מלבד מה שעצם שמירת השבת כהלכתה הוא כלי ירייה שבפעם אחת הוא מפיל חללים רבים מאד, ואין צורך בחיל רב לערוך מלחמה וקרב, כמשל המנח"ש, כן הוא בפעלינו למען השבת למען לא נתעייף ולא נתיגע ונצטרך לחיל רב אנשים מרובים שאין בכוחינו וביכלתינו להעמיד כל כך הרבה אנשים עד כך כדי להגיע לכל ה-7 מיליוני האנשים שבארה"ב לבד, הגם שכלי היריה באופן זה מועיל אבל אין האפשרות בביצועה, אכן לפי דרכינו שהוא דומה לכלי קרב חדש ומועיל בפעם אחת ובירייה אחת - פעולה אחת - שאין צורך בזה לחיל רב.

אך דא עקא שכדי להגיע עם הספרים על קדושת השבת בלבד לכל יהודי בארה"ב קיים הוצאה מרובה שהוא לערך 2 מיליון דאלאר, וזהו כבר נוגע לבעלי הממון לחיילים המעטים שבלעדי זה שישאו בהוצאות אי אפשר בשום פנים לירות את הירייה האחת הלזו.

וכמו כן הוא הדבר בכל ענין ונושא שהוא יסוד ביהדות, כגון טהרת המשפחה, תפילין, מזוזות, כשרות, וכו'.

ד

עצה שנתן האדמו"ר הזקן בעל ה"תניא" לנכדו הרה"ק ר' מנחם מנדל זצ"ל מה לעשות עם כספו, הוא שיתן את שני האלפים רו"כ מעות הנדוניא שלו לתוך תיבה של צדקה שהיה מונח בביתו, ואז ישארו גם הקרן וגם הריוח בשלימות.

(המשך אי"ה בגליון הבא)